

بانو دکتر مهرانگیز منوچهریان

- + ای کاش در نَسکِ بزرگِ زندگی، رسته ای (سطری) باشیم ماندنی، نه پانوشتی از یاد رفتنی!
- + بی گفتگو بانو مهرانگیز منوچهریان هوده شناس (حقوق دان)، خنیاگر (موسیقی دان) و سیاستمداری ارزنده بوده است.
- + او نخستین مَسْتَر (سناتور) زن در ایران بوده است.
- + بانو مهرانگیز منوچهریان یکی از زنان پیکارگر (مبارز) ایران بود. او در همه زندگی پُربارِ خود، برای برابری زنان ایرانزمین کوشید.
- + وی در درازای زیستِ خود کوشش های بیشماری کرده و از او نوشته هایی برجا مانده است.
- + نام مادر او دره التاج و پدرش منوچهر منوچهریان نامیده می شد.
- + مهرانگیز دختر و فرزند دوم خانواده در سال ۱۲۸۵ خورشیدی در

سناباد (مشهد) چشم به جهان گشود.

+ مهرانگیز هشت ساله بود که خانواده به تهران کوچ می کنند.

+ مهرانگیز نه ساله بود که به دبستان ژاندارک تهران می رود.

+ دبستان ژاندارک از سوی خواهران سن و نسان دوپل، برای بیشتر شناسانیدن دین مسیحی برپا شده بود.

+ هنگامی که خانواده منوچهریان در سناباد بودند، مهرانگیز تا سال ششم دبستان را در خانه و نزد آنان خوانده بود.

+ چون دبستان ژاندارک وابسته به نمایندگی (سفارت) فرانسه در ایران بود، مهرانگیز آزمون نوشتاری (امتحان کتبی) سال ششم دبستان را در نمایندگی فرانسه و آزمون گفتاری را، که در دبستان ولی با بودن نماینده فرهنگی فرانسه انجام می گرفت، گذرانید.

+ مهرانگیز پس از گذراندن آزمون های بایسته به دبیرستان فرانکو پرسیان رفت.

+ این دبیرستان را یوسف خان مؤدب الملک برپا کرده بود. پدر یوسف خان فرانسوی بود.

+ در خانواده منوچهریان بانویی به نام ماریوان کار می کرد. او زنی روسی بود که زبان فرانسه را به خوبی می دانست و با مهرانگیز نیز به زبان فرانسه سخن می گفت. از اینرو مهرانگیز زبان فرانسه را می دانست

به گونه ای که مهرانگیز توانست در دو سال پایان نامه خود را بگیرد.

+ همین آموزش های خانگی، در دبیرستان به مهرانگیز بی اندازه یاری رسانیدند. و او پیوسته از شاگردان برجسته ی زبان فرانسه بود. ولی به همان اندازه از آموختن شرعیات و زبان عربی فراری بود.

+ در سال ۱۳۱۱ خورشیدی مهرانگیز منوچهریان کار آموزگاری خود را در آموزشگاه ژاندارک آغازید و در سال ۱۳۱۳ بی آنکه آزمون آغازین (کنکور مقدماتی) را بگذراند در دانشسرای اُپر (عالی) نام نویسی کرد و در سال ۱۳۱۷ دانشنامه (لیسانس) خود را گرفت.

+ همزمان با رفتن به دانشگاه، بانو مهرانگیز منوچهریان، به کار آموزش

خنیاگری (موسیقی) هم سرگرم بود.
 + سال ۱۳۲۵ خورشیدی بود که بانو مهرانگیز منوچهریان به دانشکده
 هوده ها (حقوق) رفته و پس از دو سال
 به نام یک دانش آموخته، از آن دانشکده پایان نامه خود را گرفت و برای
 به دست آوردن پروانه نمایندگی (وکالت) در وزارت دادگستری از
 راهنمایی های محمود سرشار سود برد.
 + بانو مهرانگیز منوچهریان که توانسته بود برای خود، دفتر نمایندگی باز
 کند در سال ۱۳۳۴ در آورد (کنکور) دکترای هوده شناسی (حقوق)
 پذیرفته شد و در سال ۱۳۳۸ توانست پایگاه دکترا در این رشته را
 دریافت دارد.
 + در زمانه (دوره) چهارم مهستان به پیشنهاد شاهنشاه محمدرضا شاه
 پهلوی به مهستان راه یافت.
 + نمایندگان مهستان شست تن بودند که سی تن آنان را مردم برمی
 گزیدند و سی تن دیگر را پادشاه دست چین می کرد. در آن سال در
 میان مسترهای برگزیده شده از سوی پادشاه، نام مهرانگیز منوچهریان
 و شمس الملوک مصاحب، بانوی خودساخت دیگری دیده می شد.
 + مستر مهرانگیز منوچهریان، بانویی بود بی باک و رُک و راست که در
 راه برابری زنان ایران کوشش بسیار کرد. او از پایگاه مستری
 (سناتوری) تهران چشم پوشید. زیرا که میان او و نخست وزیر آن زمان
 جعفر شریف امامی در باره راهی شدن (سفر) زنان بی پروانه شوهر،
 ناهمسانی پدید آمد و بانو منوچهریان از هموندی در مهستان (مجلس
 سنا) کناره گرفت.
 + گویا شریف امامی با به دید آوردن اینکه، پیشنهاد بانو منوچهریان با
 دستورهای اسلامی همخوانی ندارد، با بانو منوچهریان به ناسازگاری
 می پردازد و گرامی داشت او را نگه نمی دارد. بانو منوچهریان از این
 برخورد، خشمگین شده و از مهستان بیرون می رود.
 + گویند پس از آن شریف امامی به خانه منوچهریان رفته و از او پوزش

خواهی می کند. بانو منوچهریان خواستار پوزش خواهی شریف امامی به گونه همگانی می شود که شریف امامی از انجام آن خودداری می کند و بانو منوچهریان از هموندی در مهستان کناره گیری می کند (استعفا می دهد).

+ در سال ۱۹۶۸، بانو مهرانگیز منوچهریان، با به دید آوردن کوشش هایی که در زمینه هوده های (حقوق) زنان و کودکان کرده بود، جایزه جهانی حقوق بشر را دریافت می دارد.

+ بانو مهرانگیز منوچهریان دو جایزه جهانی آشتی (صلح) و حقوق بشر را دریافت کرده است

ایشان همچنین هموند شورای مرکزی سازمان زنان ایران بوده است.

+ از بانو مهرانگیز منوچهریان نوشته هایی بر جا مانده است.

گرد آورنده : ژاله دفتریان
تیر ماه ۲۵۸۳ ایرانی
ژوئیه ۲۰۲۴ ترسایی

